

A verba do corvo

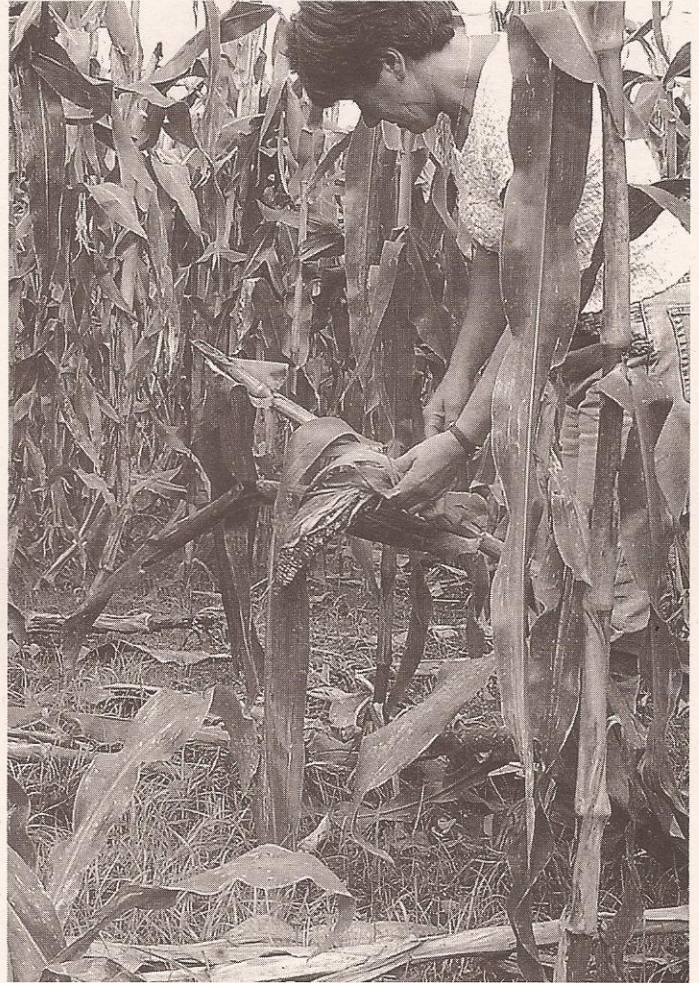
De novo por estas datas vémonos na aldea de Meiro coa ledicia de ve-los dous exemplares que saíron á rúa e coa ilusión por esta nova publicación.

Esperamos que disfrutedes coa artigos desta revista, que tenta ser algo máis que un conxunto de letras plasmadas sobre o papel, amosan pensamentos, sentimentos, un anaco do ser e vivencias ó redor da vida mesma.

O tempo non se detén con ninguén. Para estar hoxe de novo xuntos tivemos que completar todo o ciclo do millo corvo: no abril a sementeira e ó longo do ano as distintas fases do seu cultivo: cava, renda e con sorte si o xabarín non arrasa con todo, como ten acontecido na aldea con algúns veciños que non lles deixaron un milleiro en pé, nós tivemos “sorte” por non estar entre eses casos, pero tamén nos chegou ben, levamos varios anos sufrindo os ataques deses famentos porcos, este ano a merma é sobre un 40%. Así non hai quen traballe, ¿para que?, din por aquí, si traballas e non podes recoller. Con razón, nós sabemos a desesperación que da ver todo o traballo do ano polo chan.

Como dixen antes, tivemos sorte e puidemos continuar coa seguinte fase: corta, empalleirado, esfollada e a tarefa que nestas datas estamos a desenvolver: debullada, muiñada e para rematar o ciclo do pan: amasado e cocido da bola corva de porta aberta.

Dende a fiestra de Meiro, aos veciños desta aldea e doutros lugares así como tamén ós profesores e alumnos que compartiron o traballo e a ilusión polo Rexurdir do Millo Corvo, graciñas e a disfrutar do VI Encontro Degustación do Millo Corvo.

Destrozos do xabarín. Foto: Gonzalo Núñez

Marzo de 2004.